

[Glistrup.]

senterer befolkningens sammensætning, få lov til at fortsætte, blot med en anden regering. Hvorfor spille tid på regeringskrise?

Lad os få forkastet disse lovforslag, ikke for at være onde mod regeringen, men fordi lovforslagene simpelt hen er dårligt lavede; men lad os ikke svigte den opgave, vi har over for befolkningen i den bitterligt alvorlige økonomiske krise, vi har. Lad os komme i gang med at løse de økonomiske opgaver, lad os komme i gang med at løse boligproblemerne, lad os komme i gang med at få reduceret antallet af dem, der bare sidder og sidder og sidder og ikke gør noget som helst produktivt, lad os komme i gang med at få de offentlige udgifter presset ned på et fornuftigt niveau. Fremskridtspartiet tilsiger sit positive samarbejde uden mellemkommende valg; men skal vi have et valg, så tilsiger vi også vort samarbejde, når vi mødes efter valget.

Christophersen (V):

Folketingets medlemmer har i de sidste 36 timer haft lejlighed til at vise deres politiske ansvarsbevidsthed. Det var en udfordring, regeringen stillede dem over for, ikke af lyst, men af nødvendighed, og det kan nu konstateres uden omsvøb, at et flertal af medlemmerne i denne sal ikke formåede at leve op til denne udfordring.

Da det kom til stykket, var socialdemokratiet og fremskridtspartiet to alen ud af ét stykke. Da det kom til stykket, satte de nemlig deres egne interesser højere end hensynet til den vanskelige økonomiske situation, vi befinder os i. De brugte en vanskelig og farlig situation for dansk økonomi til at drive en afpresningspolitik over for regeringen. Det er jo ikke afgiftsforslagene som sådan, de to partier er modstandere af. Det fremgår af betænkningen, og det fremgår af de dokumenter, der er fremlagt i udvalget. Det er heller ikke situationsbedømmelsen, de er uenige med regeringen eller regeringspartiet om, det fremgår også klart. Men det, som de to partier brugte denne vanskelige

økonomiske situation til, det var at bringe en række emner og forslag ind i debatten, som venstre og som regeringen naturligvis var interesseret i at folketinget skulle arbejde med, men som det også var ganske klart, at man hverken kunne eller sagligt set burde forsøge at løse i løbet af den meget korte tid, der har været til vores rådighed. Det var spørgsmål af en meget vidtrækkende karakter, det var spørgsmål, der knyttede sig til det forslag til en skattereform, regeringen har fremlagt, det var spørgsmål, der knyttede sig til de meget betydelige besparelsesforslag, regeringen har fremlagt. Det er klart, at regeringen og regeringspartiet har lagt disse forslag frem til en fri forhandling, men det er lige så klart, at den slags vidtrækkende emner ikke kan forhandles i løbet af ganske få timer. De må, sådan som der hidtil har været enighed om her i tinget, forhandles i løbet af de kommende måneder. Men sådan skulle det altså ikke være. Disse vigtige og betydningsfulde, men også meget omfangsrige emner blev inddraget og bruges nu som begrundelse for, at man ikke kunne opnå enighed.

Hvad er så resultatet af den udvikling, som udvalgsarbejdet fik? Ja, resultatet er jo, at nu befinder vi os stadig i en alvorlig økonomisk krise, men vi må samtidig se i øjnene, at nu er dette folketing ikke i stand til inden for de nærmeste uger at løse opgaven på en tilfredsstillende måde. Det betyder, at den økonomiske krise altså får lov til at udvikle sig, og det betyder også — det er i hvert fald en af de konsekvenser, vi må se i øjnene kan blive resultatet af udviklingen — at et folketing, som ser anderledes ud end dette, vil have uddybet den politiske splittelse, fordi vi nu skilles i en diskussion, i en debat, som vi efter venstres opfattelse kunne have undgået, hvis vi havde koncentreret os om det, der var opgaven, nemlig at gennemføre et hurtigt virkende indgreb, der kunne værne den danske valuta og den danske økonomi.

Jeg må på mit partis vegne sige, at det er beskæmmende, at de to partier på denne